

Karl

Karl sin pram er en gammel god årgang
Den lekker noen liter før fisken biter
Karl tar sin kjære konjakkflaske fram og sier
Kvelden er lang
Jeg tror jeg tar en dram

Ingen krusning intet pust
Karl pusser kniven sin fri for rust
Naturen går og legger seg
Karl vil hulle
Nok en vakker solnedgang
Karl tar en dram

Havet har vel aldri vært fullere enn nå
Synger Karl og har store problemer med å stå
Å late vannet æ'kke lett i en dobbeltspent frakk
Etter å ha konsumert en hel flaske konjakk
Og dermed går det akkurat slik du tror
Karl faller over bord

Så rart tenker Karl
Jeg æ'kke lenger kald
Følelsen er god
En varm overall
Og Karl smiler for første gang
I det han driver under vann
Tar han seg en dram

Karl hadde aldri vært fullere enn da
Han hadde drukket seg utørst og var klar for å dra
Først noen uker senere ble han funnet
Da var all fargen i fjeset hans forsvunnet
Ingen hadde savnet han
Karl var til siste en ensom mann